

Φώτης Κόντογλου

Γεννημένος στο Αϊβαλί της Μικράς Ασίας το 1895, ο Φώτης Κόντογλου αναδείχθηκε σε έναν από τους κορυφαίους Έλληνες ζωγράφους και πνευματικούς δημιουργούς του 20ού αιώνα.

Νέος ταξίδεψε σε πολλές χώρες της Ευρώπης, όπου γνώρισε και σπούδασε τη "δυτική" λεγόμενη ζωγραφική, αλλά τελικά αφιερώθηκε στη βυζαντινή τέχνη και ιδιαίτερα στην αγιογραφία, που γνώρισε σε βάθος όταν επισκέφθηκε το Άγιον Όρος, το 1923.

Μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή εγκαταστάθηκε στην Αθήνα, στη συνοικία Κυπριάδου, σ' ένα σπίτι που διατηρείται σήμερα ως μνημείο από την κόρη του και τον γαμπρό του.

Φιλοτέχνησε πολλές φορητές εικόνες, εικονογράφησε εκκλησίες της Αθήνας, που σήμερα θεωρούνται μνημεία της βυζαντινής αγιογράφησης, συντήρησε τις τοιχογραφίες του Μυστρά, εξέδωσε το βιβλίο "Εκφρασις της Ορθόδοξης Αγιογραφίας", έργο ιστορικής σημασίας για τη διατήρηση της βυζαντινής αγιογραφίας, ενώ ανάμεσα στις σημαντικότερες δημιουργίες του συγκαταλέγονται η διακόσμηση μιας αίθουσας του Δημαρχείου Αθηνών και οι τοιχογραφίες του σπιτιού του με την τεχνοτροπία του fresco.

Κοντά του μαθήτευσαν μεγάλοι Έλληνες ζωγράφοι, όπως ο Τσαρούχης και ο Εγγονόπουλος.

Τα έργα του, που έχουν εκτεθεί σε μεγάλες εκθέσεις του εσωτερικού και του εξωτερικού, βρίσκονται σήμερα σε μουσεία, πινακοθήκες και ιδιωτικές συλλογές.

Παράλληλα, ο Κόντογλου υπήρξε προικισμένος συγγραφέας, υπέρμαχος της Ορθοδοξίας και της ελληνικής παράδοσης, λάτρης της ελληνικής φύσης και μέγας Θαλασσογράφος.

Αυτά τα θέματα πραγματεύεται στα βιβλία του και σε πάνω από τρεις χιλιάδες άρθρα του, δημοσιευμένα σε εφημερίδες και περιοδικά. Με ζέση, γνώση, δυνατό λόγο, μα πάνω απ' όλα με μεγάλη καρδιά.

Για το σύνολο της προσφοράς του στα ελληνικά γράμματα και την τέχνη βραβεύτηκε από το κράτος και την Ακαδημία Αθηνών.

Πέθανε το 1965 στην Αθήνα.